

MAGVETÉS

A SÁRVÁRI EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

2013. KARÁCSONY

Válság kezelés = Jn 3,16

Napi közbeszéd és média téma a válság kezelés. Egyik nap a nem enyhülő globális és általános válságtól, másik nap a hazai deviza hitelesek problémájától zsong a fejünk. Megoldásra vár mindenki.

Tisztelet felelős kormányunknak, hogy politikai és pénzügyi területen is keresi és próbálkozik a lehető legjobb megoldások beindításával.

Tisztelet a bankoknak, akik a köz javainak kezelésére, befektetésére sáfárságra vállalkoztak. A hagyományos gazdálkodó paraszt társadalomban – amiben felnőttem – az emberek bank iránti tisztelete és nagyra becsülése egyenlő értékű volt a tanító úr iránti tisztelettel.

Tisztelet árva népünknek, még akkor is, ha gyermeki felelőtlenséggel költött és vásárolt, ahogy mondani szoktuk: Tovább nyújtózkodott, mint ameddig a takarója ért. A tőke és a hitel pedig éppen arra hivatott, hogy a munka és annak tisztas béré mellett a fejlődést segítse. A kölcsön természetesen visszajár.

Boldogok ma azok, akiket személy szerint, vagy vállalkozásukban nem terhel olyan adósság, aminek kamat terhei már az égbe kiáltanak. Boldogok azok a kis családi közösségek, ahol még működnek azok az élet és asztal közösségek, ahol elmondva, átadhatják tapasztalataikat az idősek a fiataloknak, például, hogy miként élték túl az I. világháború utáni nagy válságot. A több generációs nagy családok igazi ments várak lehetnek. Hitel után kamatot kell fizetni, de a családi tapasztalat nekünk „kamatozik”.

Még boldogabbak azok, aki félik és szeretik Istent. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn 3,16

Dicsőség Istennek

Karácsony evangéliuma, öröm üzenete, Jézus szolgálatának csúcspontjára irányítja figyelmünket. Máté és Márk evangélista ezt így mondja el: „Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, életét adja váltságul sokakért.”

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát! Zeng az angyalok éneke Betlehem felett. Mert elkezdődött a mi megváltásunk! „Immánuel – velünk az Isten!” Emberré lett és közöttünk lakozott, de az adósságkezelés azon bizonyos fekete leple, majd csak a sötét nagypénteken hullik le. Jézus utolsó szavával ért el céljához az ő szolgálata: „Elvégeztetett!”

Dicsőség Istennek, hogy a teremtés nagy műve után nem hagyta abba munkáját, hanem máig üdvösségünket munkálja. Ezért karácsonykor örvendjünk! A kis Jézus megszületett. Ő lett váltságul minden benne hívő embernek.

Gyarmati István
lelkipásztor

Áldott karácsonyi ünnepeket
kívánunk minden
kedves olvasónknak!

Karácsonyi áldás

Varga Gyöngyi – Áldáskönyvből

Adja meg neked a kegyelmes Isten,
hogy teljes szívvel hidd:
Ő egy gyermekben jött közel hozzád,
s te is közel lehetsz hozzá mindig
gyermeklelkű egyszerűségben,
tisztá, szép örömeiben,
hűséget próbáló kötődésben
bizalomból formálódó közösségben.
Közel lehetsz hozzá
szenvetések, próbák óráján,
amikor tanulgatod a csöndet,
jósból sarjadó mosolyokban
s az emberséges szeretetben.
Végtelen szeretetéből
tekintsen ma rád a magas égből,
tekintsen rád emberek arcáról –
és ajándékozzon meg az igazi Ünneppel.

Boldog és eredményes
újesztendőt is kívánunk
kicsinyeknek és nagyoknak!

A 2014. esztendő, a választások éve is lesz
hazánkban. Erre készülve lélekben, kívánjuk:
„Ne légy rövid emlékeztető, ó magyar!”

Felügyelői levél

Kedves Testvérek! Azzal a vallomással kezdem, hogy advent az egyik legfontosabb ünnepem. Az adventi koszorún az első gyertya meggyújtása a családom körében, és az adventi közös énekünk, amit odahaza éneklünk - Túrmezei Erzsébet verse, mindannyian ismerjük az Evangélikus Énekeskönyv 148 számú éneke: „Szép hajnal csillag, Jézus ragyogj fel!” - mindig könnyeket csal a családom tagjai szemébe. Ez a könnycsepp a szemekben és a szeretet szívünkben mindennél fontosabb, ebben a zűrzavaros világban.

Abban a világban ahol igyekeznek kihasználni hitünket, szeretetünket, az értékeinket.

A felújításra váró rábapatyi templom

Abban a világban, ahol, „tél fát” állítanak.
Abban a világban, ahol lehet „adventi négyzetet” vásárolni.
Abban az Európában, aminek a gyökere a kereszténység.
Kiismerhetetlen világban élünk. Ha nincs egy kapaszkodó, és egy biztos cél - ami összeköt bennünket - elveszünk.

Van egy amerikai film, amiben azt mondja egyszer a főszereplő: „Akármilyen is jön ki azon a kapun, csak akkor maradhatunk életben, ha összefogunk!” Jó film, bár amerikai.

Szöts István filmje: Emberek a havason- nekem mégis jobban tetszik.

Amikor az elítélt Csutak Gergely havasi barátai megkérik a bírót, hogy ossza fel köztük Gergő büntetését, számomra ez nagyobb összefogás. Jó film, és magyar.

Kedves Testvérek! Csak akkor maradhatunk meg, mint sárvári és rábapatyi, valamint ikervári és lánkapusztai evangélikusok, ha a közénk vert ékeket kihúzzuk, akkor, ha megbízunk egymásban, és segítjük egymást.

Templomaink és ingatlanaink felújításán nagyon sokat dolgoztunk, amit lehet, hogy az egyháztagek alig láttak, mert főleg irodai, adminisztratív munka volt az utóbbi időben. Az idei év során sikerült egy pályázati támogatást elnyerni, amiből a rábapatyi templom felújítása és bővítése oldódik meg. Sárváron, az év eleji pályázati elutasítás után, ismét beadtunk egy pályázatot, templomunk belső felújítására. Jelenleg ennek az eredményére várunk.

Templomainkat, és minden épületünket őseink hozták létre, majd nagyszüleink és szüleink megőrizték. A most aktuális

felújítás a mi kötelességünk. Viszont ehhez a pályázatokon kívül, egyéni hozzájárulásokra is szükség van. Sárváron a Templom Alapra történt felajánlások összege, 2011. decemberi indulás óta: 2.200.000 Ft.-ot ért el.

Köszönöm az eddigi felajánlásokat, és további támogatásokat kérem, mert a pályázatokhoz önerőt is csatolni kell.

Karácsonykor elindul megújított gyülekezeti honlapunk, ahol gyülekezetünk tagjai, és minden érdeklődő, aktuális információkat olvashat a nálunk folyó egyházi életről. Kérem, hogy egyre többen „klikkeljenek” ránk, mert rólunk szól: church.lutheran.hu/sarvar/

Ünnepi gyülekezet a rábapatyi templomunkban

Nagyon szép emlékeim vannak a gyermekkori karácsony esteiről. Bár még „építettük” a szocializmust, és még munkanap volt december 24. Ezért anya gyakran fél 6-kor ért csak haza szenteste, de nem az maradt meg bennem legbelül. Amint azokat a részleteket is elfeledtem, hogy az Istentisztelet után - mi gyereket - megbeszéltük, ki mit kapott ajándékba. Csak egy esetre és ajándéokra emlékszem, arra, amikor András barátom jégkorong játékot, én meg lovagvárat kaptam. Legmaradandóbban az maradt meg bennem, hogy a nagyszüleim mindig elénekelték a kis evangélikus énekes könyvből a „Krisztus Urunknak Áldott születésén” kezdetű, 158 számú éneket.

Amikor már lett családom, és az istentisztelet után mi is haza tértünk, ezt a hagyományt megőriztük. Ez így van ma is, és ezért a másik legfontosabb ünnepem a Szenteste.

Ezekkel az emlékekkel, élményekkel nagyon sokan így vagyunk. A gyermekkori karácsony, az istentisztelet, amin verset mondtunk, majd mentünk hazafelé, szüleink vagy nagyszüleink kezét fogva, és akkor még volt hó is – maradandó emlékeink.

Gyermekünket se fosszuk meg ettől az élménytől, sem az ünnepeiken, sem a hétköznapijaink!

Minden evangélikusnak, minden magyarnak, közelben és a távolban, kívánok áldott karácsonyt és boldog újesztendőt! Erős Vár a Mi Istenünk!

Horváth Zsolt
felügyelő

Óvónőből hitoktató

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr. Békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” Jer 29,11

Életünk alakulása mindig rejtély marad számunkra. Azt gondoljuk, hogy ha jól megtervezünk mindent, akkor nem jöhet közbe semmi, minden pontosan, precízen úgy alakul, ahogy mi elgondoltuk. Bármennyire is törekszünk arra, hogy életünk folyama egyenes úton haladjon, be kell látnunk, hogy itt-ott kisebb-nagyobb kanyarok tarkítják. De a legfontosabb kérdés az, hogy ez az út

Csévéné Hunyadi Erzsébet iktatása

hová vezet: szakadék – hegycsúcs vagy sok-sok kis dombocská? Az életünk folyamán ez is, az is megjelenik.

Az én életem és munkám hosszú szakasza az óvodáskorú gyermekek nevelése volt, amelyben az empátia, a tapintat, az odafigyelés, a másság elfogadása, az egyéni képességek figyelembevétel, az érzelmek és ezen belül a nagybetűs SZERETET kísérte azt a néhány évtizedet. Szerettem látni a tágra nyílt szemeket, amikor a mese világa elröpítette fantáziájukat egy teljesen más világba, és közben hallani lehetett a szél susogását, a bogár zizegését. Szerettem hallani önfeledt kacagásukat, amikor kidobóztunk vagy fogócskáztunk. Jó volt látni, amikor valamivel megismerttem őket, utána sajátjuként alkalmazva új dolgokat teremtettek.

És hogy ez miért ért véget? Isten figyelmeztetett, hogy lassítsak, nem vagyok már 20 éves. Vigyázzak az egészségemre, többet legyen szeretteimmel, hisz a szeretetből nekik is ugyanannyi jár, mint a kb. 1000 gyermeknek, akit neveltem – szerettem. A megállj! parancs gondolkodásra intett. Mít üzen Isten? Melyik út a jó? A keskeny út vagy a széles, ahol könnyen közlekedem? Hónapokig vívódtam, családom tanácsait hallgattam, de nem tudtam, hogy mi a jó nekem. Sokat forgattam a Bibliát, hogy talán rátalálok arra a szóra, mondatra, amely megadja a választ számomra. Nyitott szívvel és lélekkel hallgattam a prédikációkat, hogy meglegjem a választ. Ezt akkor kap-

tam meg, amikor nem is számítottam rá.

Egyszerű, kézenfekvő és természetes volt a válasz, csak a hívó szót kellett meghallanom. Egész életemben gyermekekkel foglalkoztam, és most is azt tehetem, csak nagyobbakkal! Láthatom tekintetükben a csodát, amely nem a mese, hanem az igazság története, amely egész életüket megváltoztathatja, jobbra válhatnak általa. Ezt az igazságot adhatom a gyerekeknek, Isten igazságát. Ennél nehezebb, de szebb feladatot nem is kaphattam volna! És kitől? Isten mutatta meg számomra az utat, ame-

A győztes sárvári csapat és felkészítő tanáruk

lyen ez után haladnom kell. Az ő terve volt ez. Szeretném nagyon jól csinálni!

Hitoktatói munkavégzésem első nagy kihívása volt az ősszel 4 fős csapat felkészítése egy vetélkedőre. A Szombathelyi Reményik Sándor Evangélikus Általános Iskola minden évben szervez Reményik Sándor műveltségi vetélkedőt a régió egyházi iskolái számára. 2013. Október 24.-én Szombathelyen került megrendezésre. Pápa, Kőszeg és Szombathely csapatai mellett a Sárvári Szent László Katolikus Iskola evangélikus tanulói is részt vettek a vetélkedőn. Az iskolát képviselte egy 5. osztályos tanuló, Horváth Ádám; kettő 7. osztályos tanuló Illés Csenge és Virág Zoltán; valamint egy 8. osztályos tanuló Balázs Fanni. A felkészülés Reményik Sándor élete és két verse, Weöres Sándor élete és költészete, valamint egyháztörténeti ismeretek, a 410 éves vasi Evangélikus Egyházmegye templomai, a reformáció és ellenreformáció eseményei, és napjaink missziós tevékenységei voltak. A szoros versenyben, az Úr segítségével és a gyerekek felkészültségével, folyamatos elsőséggel sikerült elnyernünk az első helyezést. Istené a dicsőség! Köszönetet mondunk a Szent László Katolikus Iskola tanárainak és diákjainak.

Csévéné Hunyadi Erzsébet
óvopedagógus,
drámapedagógus, hitoktató

Konfirmandus Csendesnap

Ebben az évben, november 16-án rendezték meg Kőszegen az egyházmegye konfirmandusainak találkozóját. A sárvári csoportból 5-en mentünk el. Név szerint: Benedikti Dániel, Biczó Alexandra, Lysewycz Adrienn, Németh Andrea, Szanyi Gergő, valamint gyülekezetünk lelkésze Gyarmati István. Szombat reggel 8 órakor indultunk az autóbusz állomásról. Utunk jól telt, hamar odaértünk a Kőszegi Evangélikus Mezőgazdasági Szakközépiskolába, ahol a programok voltak. A nap

nál. Végül is rájöttünk, hogy Jézus az a személy, akire mind- ez jól illik. Ezek után ismét szünet következett, majd kedvünk szerint választani lehetett, a focizás és a kézműveskedés között. A fiúk többsége a focizást választotta, ami a sárváriaknak nagyon jól ment. A lányok pedig a kézműves foglalkozáson ígés lapokat készítettek, amiket a nap végén osztottak ki. Délben az iskola megvendégtelt minket ebéddel, ami nagyon ízletes volt. Ebéd után visszamentünk a termünkbe ahol a ve-

A díszteremben sokat énekeltek

Sárvári lányok a kézműves foglalkozáson

Szanyi Gergő jó kapus volt

Benedikti Dániel bűvész mutatványa

fő témája: „Az Úr az én pásztorom - vezetés és vezetettség.” Először az iskola dísztermébe vonultunk, ahol nagyon sokan voltunk, ezért egy kicsit feszélyezve éreztük magunkat, hiszem még senkit sem ismertünk. Körülbelül 120 tanuló jött el a rendezvényre. A diákok sokféle településről érkeztek, mint például: Celldömölk, Szombathely, Órimagyarósd, Lukácsháza és Bük. A köszöntés után kimentünk az iskola udvarára, ahol csapatépítő játékot játszottunk. A játék alatt kicsit oldódott a feszültség. Ezután 15 perces szünet következett ahol ismerkedtünk a többiekkel. Mindenki nagyon kedves és barátságos volt velünk. A szünet után csoportokba osztottak minket. Minden csoport külön terembe vonult és egy lelkész felügyeletére bíztak minket. Itt feladatokat kellett megoldani. Első feladatunk a bemutatkozás volt, majd 3 konfliktus helyzetet kellett megoldani. Arról is beszélgettünk, hogy milyen egy jó vezető, és egy A/3-as lapra összegyűjtöttük tulajdonságait. A mi csoportunk sokat írt erről és meg is fogalmazódott bennünk, hogy egy jó vezető: karizmatikus, segítőkész, bátor, és jó abban - amit csi-

zetünk felolvasott nekünk négy történetet. Egy történetet kiválasztottunk és azt nekünk elő kellett adnunk a díszteremben. Nem volt rá sok idő, hogy elkészüljünk vele, de minden csoport megoldotta feladatát. Sokat nevtünk egymás szituációs helyzetén, főleg amikor a vakvezetős történet volt. Ez arról szólt, hogy egy vak ember meg szeretett volna tanulni autót vezetni, és egy segítőkész felebarát megsajnálta és segített neki. A vak túlzásba vitte a dolgot, de szerencsére a rendőr időben megállította. Ezt a rövid történetet nagyon ügyesen és szórakoztatóan adták elő a többiek. Sajnos már közeledtünk a nap végéhez. Az utolsó program, a záró áhítat volt. Amikor elköszöntünk a többi konfirmandustól és a lelkészekről, már örültünk a sok új ismerősnek Mielőtt hazaindultunk volna, még bementünk Kőszegen a cukrászdába is, majd igyekeztünk az autóbusz állomásra. Az akkori köd miatt ugyan lassabban, de rendben hazaértünk. Nagyon örülünk, hogy részt vehettünk ezen a rendezvényen. Tanulmányos volt számunkra, és jó volna a következőn is részt venni.

Biczó Alexandra, Németh Andrea

Búcsú Horváth Ottó tanár úrtól

Tisztelt Gyászolók! Sok más emberrel együtt én is diákja voltam Ottó tanár úrnak, lehetett ez a véletlen műve, de áldom érte a sorsomat. Önjelölt emlékező vagyok, nem kért fel senki. De úgy érzem, el kell mondanom néhány gondolatot. Őszintén és nem kenetteljes szavakkal.

Osztályfőnökünk volt, a Sárvári Tinódi Gimnázium 1961-ben érettségizett „Négyecé” osztályfőnöke. Úgy tudom, mi voltunk az első osztálya.

Egy gyermek, egy fiatal életében az iskolás évek rendkívül fontosak a személyiség fejlődésében – ezt aligha vitatja bárki. Ebben a fejlődésben igen nagy szerepe van annak, hogy ne csak a tudást kapjuk meg, szívjuk magunkba a tanulóévek során, hanem mintát is kapjunk. Többek között – szerencsés esetben – tanárainktól is, akik segítenek eligazodni a világban, arra nevelnek hogy józanul gondolkodjunk, legyen önbizalmunk, álljuk meg helyünket az élet sodrában.

Ezt az iránymutatást kaptuk meg mi a Tanár úrtól, azaz hogy mi csak így neveztük – az OTTÓ-tól. A tanításnak ezt az oldalát ő talán nem érez-

te át, nem tudom. De saját életvitelével, példájával, megnyilvánulásaival, egyértelműen közvetítette. Benne volt a levegőben, egyszerűen és hitelesen. Éltre szóló okulás volt ez.

Az 50 éves érettségi találkozóra egy kis köszöntőt írtam számára: ebből hadd idézzek csak egy versszakot, amely idevág.

Önbizalmat kaptunk lelki tarisznyába, mivel kedves OFÖNK – talán nem hiába – tartott elénk mércét: légy ember, s ne parány, tetteid jellemezze józan, stabil arány!

Dacos szív tán nem, de kell emberi tartás, ha egy főnök rád ront. Úgy bizony, kis pajtás!

Ottó tanár úr több emberöltőn keresztül adta át a tudását, mi több, NEVELT emberi tartásra. Itt is, még egyszer is, köszönet érte!!

Az érettségi tablókon szokásos felirat a jövőbe bizakodóan tekintő érettségiző diákok fényképei alatt: TALÁLKOZUNK...

Most búcsúzunk, Tanár Úr, de remélem „OTT” – valahol, egy geometrián túli dimenzióban, majd előbb-utóbb találkozunk!

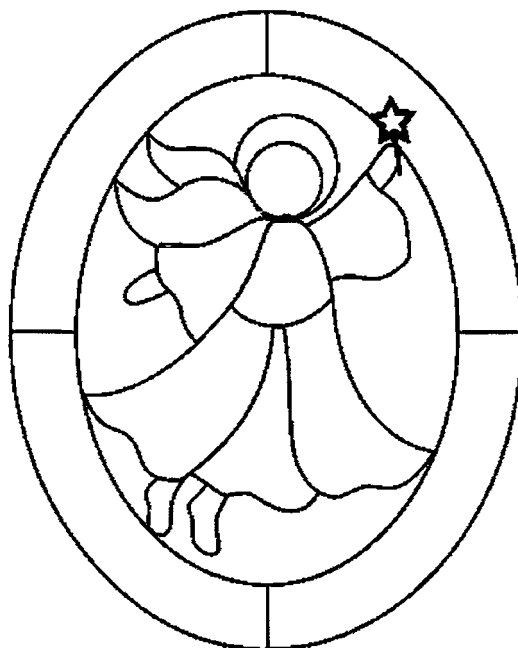
Martos Gábor

Elhangzott 2013. október 30-án.

PÁSZTHORY KAROLA:

Karácsony előtt

*Régen véget ért a nyár,
erőtlen a napsugár,
oly hosszú az éjszaka –
ez már november hava.
Színes lombú fákat
megtépázta a szél,
alig maradt rajtuk
elszáradt levél.
Ám, ha eljön a karácsony,
zúzvara csillog az ágon,
porcukorral hintve
az örökzöld fenyő,
fehérbe öltözik az erdő, mező.*

Zarándokzsák I. rész - Megállni az elindulásért

Életem harmincadik évében hatalmas lehetőséget kaptam az élettől: újrakezdhettem. Sosem voltam még ennyire elszánt, mint amikor eldöntöttem, hogy szeretnék elmenni egy zarándoklatra. Nem is volt kérdéses, hogy a Spanyolország északi részén átvezető út az El Camino, amely Szent Jakab sírjához vezet tökéletes lehet ehhez a vállalkozáshoz. Kétségem sem volt felőle, hogy a terveim megvalósulnak, így hát egy hónap szabadságot vettem ki a munkahelyemen és nekivágtam az útnak. Elin-

lentett a hőség, az eső vagy éppen a lelkemben dúló viharok elől. Végül elérve Santiagoba a katedrálisban tartott szertartással megkoronáztam utamat, és a tradíciókhoz híven megölelve Szent Jakab szobrát én is fülébe sügtam kívánságomat.

Már az első napon különös gondolatom, felismerésem támadt: a Camino egyirányú, akárcsak az Élet, nincs visszafordulás út. Néhányan próbálkoztak az ellentétes iránnyal, azonban az erre vállalkozók elég magányosan gyalogoltak az

sem világítás és még vezetékes víz sem volt. A tulajdonos egy magát templomos lovagnak mondó személy, akit a spanyol király személyesen is támogat missziójában, mindazon zarándokokat befogadja házába, akik aznap arra járnak egészen addig míg a padlásán berendezett szálláshely megtelik. Ezen a helyen este közösen főztünk, a szoba sarkában ropogó tűz körül beszélgettünk, majd egy kisebb szertartással imádsággal összehangolódva nyugovóra tértünk. A reggeli elindulás előtt imát mormolva ismét folytattuk utunkat. A mögöttem álló 600 kilométer ellenére ezen az éjszakán végre igazán kipihentem magam és rádöbbenem, hogy Manjarin egy nagyon különös hely az utazásom során. Megálló ég és föld, múlt és jövő között, ott a padlásán, ahol egyetlen éjszakára még az idő is megállt talán.

Ez a hely mutatta meg nekem, hogy a zarándoklatom, már önmagában is egy „megállást” jelentett számomra. Kiszakadva a repülő, vonat, száguldó autók uralta mindennapi rutinból, lassan befelé figyelve megállítjuk az élet folyamatos pörgését és egy új nyugodt valóságot teremtünk magunknak. Amikor az ember kicsit lelassul vagy akár megáll és befele figyel, rádöbben mások és saját valódi értékeire, arra hogy mit is szeretne valójában. Ismét felismeri, melyek azok a dolgok és kik azok az emberek, akik megérdemlik a figyelmünket és a szeretetünket. Hiszen egyetlen dolog van az Életben, amivel nagyon jól kell gazdálkodnunk, az az idő amit ezen a Földön tölthetünk. Ezt jelenti számomra a zarándoklat, amely ilyen értelemben hát mindenki számára elérhető. El lehet kezdeni bárhol, bármikor és még gyalogolni sem kell hozzá.

Erre ösztönöz minket ez a karácsonyi időszak, amely számomra éppen ilyen megálló avagy zarándoklat. Az egész éves rohanásból kiszakadva adventi koszorút készítünk, feldíszítjük otthonunkat, különös valóságot varázsolunk magunk köré és belső útra indulunk. Figyelünk egymásra és az értékekre és talán új úton, új emberként, de mindenképpen megújult erővel kezdhethetjük az új évet.

Buen Camino! - Jó Utat Mindenkinek!
(Folytatása következik)

Zarándok a végtelen Mezetán

dultam, de még magam sem tudtam mit szeretnék, csak azt tudtam, hogy változtatnom kell az eddigi életemen, amelyet magányosan és leginkább csak a karrierem építésével töltöttem.

Augusztusban indultam és harminc napon át gyalogoltam összesen 900 kilométert Sant Jean Pied du Port városából, Santiago de Compostellán át egészen Finisterrébe az óceán partjára. Szó szerint elmentem a világ végéig, hogy megtaláljam, amit keresek, ahogy ezt a mesékben szokás. Csodás tájakon és városokon át vezetett az út, kezdetekben a Piren eusok hegyvidékén majd a spanyol fennsíkon, a Mezetán gyalogoltam keresztül hőségben és megpróbáltatások között. Végül Galicia hűvös és nyugodt hegyvidékén át érkeztem az óceán partjára. A tradíciók valamint az egyház végigkísérte utamat. Egy-egy templom, zárda vagy apátság menedéket je-

lőn. Nem úgy az egy irányba haladók, akik ismerősként időről időre találkoztak és a napi gyaloglás után – ez legtöbbször 25-30 kilométert jelentett – közösen kerestek szállást a zarándok vendéglátóknál. A megálló, szállások rendkívül izgalmas helyek. Vannak közöttük egészen hatalmas táborok, tornatermek, munkásszállók, de volt hogy csak kis házakban vagy éppen a templom padlóján találtunk esti menedéket. A zarándokok már kora délután megérkeznek és az esték mindig mosással, közös étkezéssel, pihenéssel és beszélgetéssel telnek előkészülve a következő napra és összegezve az aznap tapasztaltakat. Fontos szabály azonban, hogy egy szálláshelyen csak egy éjszakát tölthet a zarándok, másnap bizony indulni kell tovább, nem lehet megállni.

Egyik éjszakát egy olyan faluban töltöttem, ami egyetlen házból állt és a neve Manjarin. Abban a házban sem fűtés,

Amerikai testvérgyülekezeti kapcsolat

Nyári program előzetes

Amerikai barátaink a bedfordi testvérgyülekezetünk-ből azt írták, hogy megkezdték újabb magyarországi útjuk tervezését. 2014. június 29. vasárnaptól július 6. vasárnapig lennének Sárovaron. Jövetelük fő célja, Vianna Pilkington vezetésével ismét egy amerikai és magyar résztvevőkből álló ének-zenei tábor. A feladat most is egy Marty Haugen musical, Tales of Wonder – Történetek a csodákról betanulása és előadása.

A próbákkal párhuzamosan sor kerülne még kis csoportos látogatásokra, házi biblia órákra.

A 2011. évi előadás a vár színpadán

Gyülekezeti építkezéseinken is lehetőség nyílik a közös munkára.

Sport versenyekre, közös reggelikre, és áhítatokra. Az ünnepélyes fogadás és a búcsú vacsora sem maradna el. Amint pontosabbá válik a program szervezése, híradással leszünk. A három évvel ezelőtti programunkhoz hasonlóan most is hívunk és várunk minden korosztályból résztvevőket a városból és a város környékéről. Addig is, amíg eljön az ideje, készüljünk rá lélekben és imádságban!

Felhívás költségkímélési ügyekben:

Kérjük azon testvérek jelentkezését, akik szívesen olvasnák Magvetés újságunkat gyülekezetünk honlapján, nekik nem küldenénk a jövőben papír alapú kiadványt.

Az istvan.gyarmati@lutheran.hu e-mail címen jelezzék szándékukat.

Egyúttal kérjük azt is jelezni, ha valaki az egyházfenntartását internetes átutalással el tudja juttatni egyházközségünk OTP számlaszámára: 11747037-20011428. Ez esetben a sárga csekk költségét tudnánk megspórolni. Szíves segítségüket előre is köszönjük.

PÁSZTHORY KAROLA: Kezdődik a tél

*Itt van a tél;
mutatóba,
hó is szálldos hébe – hóba.
A kis patak széle,
mint igazi csipke,
csupa cikk-cakk,
s oly törékeny;
jég formálta
még az éjen.
Téli, égi műremek,
amiben kedved leled,
hozzáérni nem szabad,
hisz múzeumi darab;
néhány napig láthatod,
s bezárják a tárlatot.*

Felhívás ökológiai és diakóniai segítségre:

1. A kupakgyűjtést évekkel ezelőtt kezdtük. Ezúttal is köszönjük a sok leadott ásványvizes és üdítő flakon kupakot. A gyűjtés továbbra is folytatódik Schöberl Zsófia gyógykezelésének támogatására.

2. Csokipapír gyűjtés megszervezése volt a következő mozgalom. Sok kicsi valóban sokra megy! Köszönjük az eddig bekapcsolódók segítségét, és a műanyag típusú csokipapír gyűjtést is folytatjuk. Ezzel a Templom Alap tőkét és majd a belső felújítás költségét támogatják a hozzájárulók. A finom édességek elfogyasztása közben felidézhetjük ezt a szép Isten dicséretet: „Neveldnek számban jó íze van.”

3. Újságpapír gyűjtés a következő cél. A hagyományos újságpapíron

túlmenően a reklám újságokat is szívesen átvesszük, mert annak is van hasznosítási módja. Ezen gyűjtés eredményével a gyülekezetben folyó gyermek és ifjúsági tevékenységek anyagi alapját tervezzük támogatni.

A hulladék szelektálásával és leadásával egyszerre két jócselekedetet hajtunk végre: Először a teremtett világ védelméhez járunk hozzá, csökkentjük az ökológiai terhelést. További áldása a hulladék hasznosításnak, hogy pénzzé változva alkalmas lesz a diakónia és a jó ügyek támogatására.

Köszönettel és áldáskívánással:
Az egyházközség elnöksége

Az Egyházközség hírei és programjai

Szórvány gyülekezeti istentiszteletek

December 21.-én, szombaton 16 órától Lánkapusztán, a volt orvosi rendelő előterében várjuk adventi úrvacsorás istentiszteletre az ott élőket. December 22.-én vasárnap 16 órától pedig Ikerváron a Kultúrházba hívjuk hasonló adventi együttlétre a testvéreket.

Kórházi szolgálat

December 23.-án hétfőn délután készülünk konfirmandus csoportunkkal a sárvári kórházba, hogy az ünnepet is bent töltő időseket és ápoltakat karácsonyi örömhírral ajándékozzuk meg.

Karácsony Szent Este

December 24.-én kedden 15:30 órától Rábapatyon, 17 órától Sárváron tartjuk istentiszteletünket, a hittanos gyermekek szolgálatával.

Karácsony első ünnepén

December 25.-én szerdán, 9:30 órai kezdettel Sárváron van ünnepi istentiszteletünk és az oltári szentség vételére is hívjuk a testvéreket.

Karácsony második ünnepén

December 26.-án csütörtökön 9:30 órától Sárváron lesz ünnepi istentisztelet. 11 órától pedig Rábapatyon folytatjuk, és ezen az ünnepnapon ott élhetnek az úrvacsora szentségével gyülekezetünk tagjai.

Karácsony ünnepe utáni vasárnap

December 29.-én, a hónap 5. vasárnapján Sárváron a szokott rend szerint, 9:30 órakor tartjuk hagyományos istentiszteletünket.

Óév este

December 31.-én kedden 15:30 órától Rábapatyon, 17 órától Sárváron lesz óév búcsúztató istentiszteletünk.

Új év ünnepe

2014. január 1.-én, szerdán 9:30 órai kezdettel

sárvári templomunkban gyülekezünk, hogy az új év reggelén: Bízd Újra Életed Krisztusra!

Vízkereszt ünnepe

A január 6.-án esedékes ünnepről – január 5.-én, vasárnapi istentiszteletünkön emlékezünk meg. Az év és a hónap első vasárnapja alkalmából ismét megterítjük az Úr asztalát.

Evangélikus bál

2014. január 25.-én szombaton este rendezzük farsangi bálunkat, a Luther-rózsa Alapítvány szervezésében és annak javára. A bál helyszíne a Nádasdy vár. A rendezvényt megnyitó díszvendégünk a brassói testvérgyülekezetünk lelkésze, nagytiszteletű Koszta István.

Presbiteri csapatépítő nap

Február 9.-én vasárnap a sárvári templomban istentisztelettel kezdődik. A délelőtti és délutáni előadás között hagyományosan egy közös ebéd örömmel erősítjük a közösséget.

Presbiteri gyűlések

Február 25.-én kedden 17 órától a sárvári testület, március 4.-én kedden 17 órától a rábapatyi testület tartja zárszámadó és költségvetést előkészítő gyűlését.

Böjti bibliaóra sorozat alkalmai

Március 4.-én kedden este Rábapatyon kezdjük a sorozatot, amit az ottani presbiteri gyűlés követ.

Március 11.-én kedden 17 órakor Sárváron tartjuk a sorozat 2. alkalmát, ami egyúttal a Nők Ökumenikus Világ Imanapi alkalmá is. A témát ezúttal az egyiptomi kopt keresztyén asszonyok állították össze.

Március 18.-án kedden Rábapatyon folytatjuk, március 25.-én kedden Sárváron, április 1.-én kedden Rábapatyon, április 8.-án kedden Sárváron fejezzük be a böjti bibliaóra sorozatot. A ki és beutazásban kérjük a testvérek egymás iránti figyelmes segítségét.